

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

De impedimento tertio, qu[...] temeritas est. Ca. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

IMPEDIMENTIS ET ADIVMENTIS
ra repromissa. Quū igit̃ vtrobiq; certamē
& labor sit, an ne potius homo desudabit,
animę suę æternę salutis gratia, quā corpo
ris sui scedæ & mox transituræ voluptatis
ergo? His atq; id genus alijs rationibus (de vide trac. i
quib. infra differemus) quisque animo suo ca. ii. & 1549
vires addet, & pusillanimitatis tentationē 4. ca. 6.
facile peruincet.

De impedimento tertio, quę temeritas est. Ca. 6.

Tertio loco aliud occurrit impedimē
tum, pusillanimitate non paulo peri
culosius nocentiusq; quę temeritas
dicitur, seu nimia sui confidentia, et hæc ex
diametro pugnat cū pusillanimitate, quip
pe quę nihil aut parum admodum metu
at. Temerarius enim sibi persuadet satis se
esse prudentem, fortem, ingeniosum & a
stutum ad ingrediendum semitā virtutum,
multumq; confidit naturæ suę dotibus, pa
rum sollicitus de dotibus spiritus sancti. A
bundē satis se corpore potentē, scientia at
que ingenio præstantem æstimat ad peragē
dam inculpatae vitæ semitam: miratur eti
am si quis in hac re sibi met uat: sed neq; in
precib. sedulus est, diuinam sibi apprecans
opē. Hęc autem est vera arrogancia, quod
est maximum in semitā virtutū impedimē
tum: nā vt omnes arcanæ testantur literæ,
inter

DE SPIRITUALIS VITAE.

inter omnia mala nullum est Deo magis inuisum atq; temeraria arrogātia. Hoc enim primum malum est, quo Lucifer vnā cum suis è cœlo præcipitatus atq; ita gratia diuina exutus est, vt nullus omnino eis pateat ad eandem regressus. Hac de re multa loquitur in scripturis dominus, hoc mali multis nominibus detestans, nominatim per Ieremiam ita inquit: Maledictus homo qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum (hoc est fortitudinem suam) & à domino recedit cor eius: rursusq; per Iesaiam: Væ filij desertores, dicit dominus, vt faceretis consilium, & non ex me: & ordire mini telam, & non per spiritum meū. Specta igitur quā deo displiceāt temerarij isti, qui non omnibus in rebus diuinam efflagitant opem, consilium & prudentiam: id. n. illinc aduertere est, quod tam formidabiliter intonet væ & maledictus, quæ non nisi ab homine vehementius ira percito proferri consueuere. Neq; vero mirum est q; hæc pestis tam sit Deo exosa, seipsum enim sibi deum constituit qui eiusmodi est: atq; adeo mirum est hoc malum posse in alicuius animo residere, maximè cum quisq; indies persentiat quā sit ipse creatura fragilis & insipiens, quā facile deludi & corrūpi possit, quā

Ier. 17. 21

Iesa. 30. 21

IMPEDIMENTIS ET ADIVMENTIS 14
sit, quàm sit diuinę opis atq; consilij indig^o,
in omni etiam negotio quãuis exiguo, præ
sertim in peruincendis prauę voluptatis cõ
cupiscētis. Sed quinam fieri potest, vt hoc
mali quempiam christianorum corripiat, 2. Cor. 3. b.
maximè qui Beatum Paulum audierit dicē-
tem, quod non simus sufficientes cogitare
aliquid a nobis quasi ex nobis, sed sufficien-
tia nostra ex Deo est. Quapropter idem a-
postolus alio loco inquit: Si quis videtur in 1. Cor. 3. d.
ter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus
fiat vt sit sapiens: hoc est, quisquis sibi de
sua fidit industria, aut de prophana quapi-
am eruditione, seipsum ineruditum & de-
sipientem aestimare debet, si sapientiam ve-
lit assequi diuinam. Sapiens quoque ait: Vi
disti hominem sapiētem sibi videri, magis
illo spem habebit insipiens. Propter quod
Jeremias: Scio Domine, inquit, quia non
est hominis via eius: nec viri est vt ambu-
let, & dirigat gressus suos. Proinde vide-
mus nonnunquam huiusmodi temerarios
homines ardua audere aggredi, arctissimis
vitæ seu regulæ initiari institutis, atque in
ipso statim exordio mirè videntur religio-
si vltra cõmunem piorum hominũ modũ:
tandẽ tñ deprehēdunt edificasse sup arenã,
nõ sup petrã Chr̃i. Solent, n. magna ruina
concidere

Pro. 24. b.

Jer. 10. d.

DE SPIRITVALIS VITAE.
concidere, sicuti parum prudenter sese ex-
tulere, & sine pennis tentarunt volare.

De quarto impedimento nempe eo vitio, quam
vulgo inansm sui complacentiam dicunt. Ca. 7.

Sunt præterea temerarij quidam sed al-
sterius generis, nimirum qui in vitæ qui-
dem probitate aliquousque progressi
sunt: sed persuasi interim longè se alius in-
gressos quàm re ipsa sint. Quorum nonnulli
etiam mundo huic & carni se prorsus iam
demortuos extimantes extra timorè agunt,
eoque per vanam sui complacētiam quam
vocant, redduntur incurij. Cōmune quod-
dam vitium est ex philautia illa hoc est ni-
mio sui amore manans, dum quisq; suā con-
suetudinem, suum opus, & quicquid præte-
rea suum est præstantius ac melius iudicat,
quàm re ipsa sit. Vulgo enim videmus, suo-
quemq; artificem opere impense delectari:
suos item fœtus suis matribus videri for-
mosiores. Ad hæc quæ impendio amamus
eadem & pulchriora melioraq; iudicamus
quàm re vera sint. Vnde & hodie vulgo sci-
tè dicunt, nullum reperiri deformem ama-
sum: propterea quòd amanti vel non pul-
chra pulcherrima videantur. Quàmquam na-
turalis hæc mortalium philautia, in rebus
prophanis ferenda fortasse non iniuria cen-
sebitur,

Suum cuiq;
pulchrum.

Aris. li. mo-
7a. 4.